

Megfelebbezték a munkaközvetítő szervezésére vonatkozó közgyűlési határozatot.

(Saját tudósítónktól.) A városi törvényhatósági bizottság novemberi közgyűlésében mutatta be a hatósági munkaközvetítő hivatal szervezését, amely szerint az intézmény vezetőjének alkalmaztatását tudvalevőleg jogvégzettséghez kötötte. Ezt a határozatot — amelynek sérelmes voltát lehetetlen el nem ismerni — megfelebbezte dr. Pap Róbert törvényhatósági bizottsági tag több városi képviselő társával együtt. A felebbezés szerint a munkaközvetítő vezetőinek nincs szükségük jogvégzettségre, bizonyosság rá, hogy az országban még nincs is precedens erre, mert Szegeden kívül még tizenhat városban állítanak fel hatósági munkaközvetítőket és sehol sem kívánták jogi kvalifikációt. Világosan kitűnik a felebbezésből az is, hogy a munkaközvetítési törvény sem olyan intencióval készült, hogy az intézmény élére jogász vagy diplomával rendelkező egyén kerüljön, mert ebben az állásban speciálisan szociálpolitikai ismeretekre és gyakorlati tudásra van szükség. Az illetékes munkaadók és munkások körök tiltakoznának leghevesebben az ellen, hogy a hivatal vezetését egy városi aljegyzőre bizzák, akinek jogvégzettsége van ugyan, azonban a munkaközvetítés és általában a szociális működés terén teljesen illetlenség.

A közgyűlési határozatnak még másik sérelmes oldala is van, amely a jelenlegi vezetőre: Vásárhelyi Juliára vonatkozik, aki tudvalevőleg a háború kitörésének első percétől kezdve, illetőleg a hivatal megalakulása óta vezet az intézményt nagy hozzáértéssel és ambícióval a munkásság és munkaadók teljes megelégedésére. A hivatal eddig mintegy 11.000 munkást helyezett el és a vezető működése ellen panasz egyetlen esetben sem merült fel. Igen fontos tölme ez pedig, ahol a különféle társadalmi régeknek teljesen különböző gazdasági érdekei futnak össze egy kézben. De nemcsak panasz nem merült fel, hanem a hivatal működését többszörösen elismerésben részesítették a budapesti szakkörök. Ha tehát eddig nem állott utjában a hivatal sikeres működésének az a körülmény, hogy nő vezetésére van bízva az intézmény, de sőt országos szaktekintélyek véleménye szerint a hivatal eddig mintaszertén működött, úgy megkésett és alaptalan fölfedezésnek látszik az, hogy a jól bevált nő vezető helyett bármily szempontból is férfire lenne szükség.

A szegedi munkaközvetítő hivatalra a leszerelés idején hatalmas feladatok várnak és ebből a szempontból is fontos, hogy a hivatal az eddigi gyakorlott kezek vezetésében maradjon meg és ne kísérletezők irányítsák azt. Vásárhelyi Julia eddigi működése garancia erre és ezért a hatóságnak nem állhat érdekében, hogy a szervezésben olyan újítást eszközöljön, amely megváltoztatja az eddigi bevált vezetést.

Nagyságos Polgármester Ur!

Szeged sz. kir. város törvényhatósági bizottságának 1917 november 14. napján a hatósági munkaközvetítő hivatal szervezése tárgyában hozott közgyűlési határozatának azon része ellen, amely szerint ezen hivatal

vezetői állása városi aljegyzői állás gyanánt szerveztetett s így jogvégzettséghez kötött, felebbezést jelentünk be és kériük azt a határozat ezen részének megváltoztatása végett a nagyméltóságú magv. kir. belügyminiszter urhoz felterjeszteni.

Az indokolásban elmondia a felebbezés, hogy az 1916. 16. tc. a városok köteleességévé teszi a munkaközvetítés hatósági ellátását anélkül, hogy ennek szervezetét előírja. A városokra bízva, hogy ez a szervezet olyan legyen, amely a célnak a munkakereslet és kínálat gyors és helvess kielégítésének, a háborúból hazatérők megfelelő elhelyezésének minél tökéletesebben megfeleljen.

A törvény indokolása azonban rámutat arra, hogy az intézmény működésének eredménye „a személyeknek nemcsak lelkiismeretességétől, de szakértelmétől és gyakorlatosságától is függ, akik a munkaközvetítés teendőit közvetlenül ellátiák. Ez a szakértelm és gyakorlati érzék azonban nem szerzhető meg máról-holnapra. Ha tehát gondoskodni kívánunk a háborút követő időknél e téren előreláthatólag jelentkező fokozott szükségleteiről, már most meg kell tennünk az intézmény életbehívására, a munkaközvetítés ellátásával megbízandó személyek begyakorlására módot nyújtó intézkedéseket.”

A törvény indokolásában hangoztatott ezt a szempontot, amely egyébként a dolog természetében is rejlék, a sérelmes határozat teljesen figyelmen kívül hagyja, amidőn a hivatal vezetői állását jogvégzettséghez köti s ezzel kizárja annak a lehetőségét, hogy a hivatal jelenlegi vezetői, vagy mások, akik ebben a működési körben már járasságra, gyakorlottságra tettek szert, nyerhessék el az alkalmaztatást.

Ugyanis sem a mostani vezető nem bír jogvégzettséggel, sem más olyan jogvégzett egyének nincsenek, akik ezen a téren gyakorlati tevékenységet fejtettek volna ki, a minek a kétségtelen következményeként bár jogvégzett, de a munkaközvetítés terén teljesen járatlan egyén fog a vezetéssel megbízatni.

Már pedig a szervezet felsőbb jóváhagyást igényelvén, ezen állás betöltése éppen arra az időre fog esni, mikor a hivatal akcióképességének a legmagasabb fokot kellene állania, mert emberi számítás szerint ez a leszerelés idejével fog egybeesni, amikor megfeszített munkával kell majd a háborúból hazatérő munkanélküliek ezreinek elhelyezéséről gondoskodni.

Ehhez a jogvégzettség vaimi kevés támasz lesz, mert ehhez előző szociális tevékenység, a helyi munkaviszonyok alapos ismerete és nagy gyakorlottság fognak kívántatni.

Ezen álláspontunk helyességét bizonyítja az a körülmény is, miszerint ahol már megszerveztetett, egyik városban sem Pozsonyban, sem Temesvárott nem kötötték a vezetői állást jogvégzettséghez, hanem mindenütt arra helyezték a súlyt, hogy a munkaadók és munkakeresők kívánalmaival ismerős, azok egyensúly törvényének szakavatott, lelkiismeretes és igazságos kezelője kerüljön a hivatal élére.

Mindezeknél fogva kériük a Belügyminiszter ur önagyméltóságát, miszerint ezen felebbezésünknek helyt adni és a fenti sérel-

mes határozat megváltoztatásával a szegedi munkaközvetítő hivatal vezetői állásánál a jogvégzettség kvalifikációját törölni méltóztatásuk.

Az Isonzótól a tengerpartig.

Sajtóhadiszállás, november 27. Az olaszok bizonyára sohasem képelték, hogy azt a területet, amelyen már annyira biztosaknak érezték magukat, olyan gyorsan ki kell egyszer üríteniök. A sietős menekülés nyomai mindenütt a fejtelenségre, a kapkodásra, a meglepetésre mutatnak. Amint látszik, csak a kísérletig jutottak abban az igyekvésükben, hogy megsemmisítsék a nagy értékeket, amelyeket magától értetődőleg nem akartak az ellenségnek átengedni, de nyakra-főre kellett visszavonulniok, úgy, hogy szándékuk végrehajtására már nem volt idejük és így csapataink milliókra menő értékekre lettek. Az ágyúkról, hadi szerekéről, gépkocsikról nem is szólva, óriási mennyiségű élelmiszer is jutott a kezünkre. Az olaszok az összes helységeikben jól berendezett tábori kórházakat hagytak hátra. Villa Vicentina nagy raktárhoz hasonlít, amelyben mindenféle áru van felhalmozva. Ebben a helységben az olaszok ottidőzésük alatt igen szorgalmasan dolgoztak; új utakat építettek, hidakat vertek, szóval mindenféle olyan építkezést végeztek, ami arra vall, hogy ott már teljes biztonságban érezték magukat. Mi, amikor annak idején ezt a területet ki kellett, hogy őrítsük, Perisnél két hidunkat elpusztítottuk. Az olaszok ismét helyreállították azokat, most azonban újból felrobbantották. Most mi bizgólkodunk azon, hogy a vasuti hidat a szükségforgalom számára használhatóvá tegyük.

A monfalconei terület víz alatt áll; az olaszok a st. pietroi gátat mintegy 25 m. hosszúságban elpusztították, úgy hogy az Isonzó elárasztotta a mezőt. A magas teherutó úgy prüsszöl a vízben, mint valami gőzbárka.

Találkozunk egy trén-osztaggal. Az autótól megvadulnak az egyik szekérnek a lovai és balra rántják a szekeret, amelynek kerekei az utmenti árokba kerülnek. Az erősen megrakott járomü felfordul; a kocsisok még idejekorán felismerik a veszélyt s gyors leugrással megmenekülnek, ellenben a lovak belefutnak az elöntött árokba.

Aris mellett haladunk el. A helységtől nem messze az olaszok kétvágányú rendeznyomtávu összekötő vasutat építettek Ronchi két pályaudvara között. Széles, szép uton közeledünk Monfalcone felé. Fent a levegőben egy olasz repülőgép kering. Elhárító ütegeink erősen lövik; a srappellek ott robbannak fel a repülő körül.

Az Adria-művekhez érkezünk, ahol megállapodunk. Érdekel minket, milyen állapotban van a gyár. Nagy rongálódást szenvedett. Nem messze innen egy betonozott árok van. A közelben törmelékdomb emelkedik; vajjon mi lehetett valamikor e törmelékhalmoz helyén? Monfalcone termálforrásai voltak itt a rómaiak idejéből.

Továbbhaladtunkban utunk drótakadályokon és fedezékeken vezet át; sok helyütt az utat álcázással védték. Innen látni a tengerparton a 21-es és a 12-es dombot, amelyért annyi harc folyt. A Karszton hatalmas sziklatömbök tornyosulnak egymásra, mint ha valami földrengés dobtá volna őket egy-

A védjegy.

A világ legdrágább, de egyszersmind legjobb szivarkahüvelye:

„Modiano clubspecialité“

Vigyázat! Utánzatok vannak forgalomban! Sodorni való papír ára 30 fillér.